

senatom. Sodišče je smatralo, da ni dovolj dokazov, ter jo je oprostilo.

Čitateljem „Slovenca“ za nedeljo

P. Werder:

Kdo je bila?

Gore so belo žarele pred njim, ko je s prvim solncem zapustil krčmo v majhni hribovski vasi, v katero se je le redko izgubil kak zimski sportnik. Vzpel se je na pobočje in si pritrdil smuč.

Poganjal se je počevno po blestemem snežišču navzgor. Gore naokrog so molče zlele nanj, ko se je trudil. Uro za uro vstrajno, žilavo, korak na korak. Rahli šum drsečih smučí mu je pomirljivo zvenel na ušesa in mu srce opajal s ponosom, ki ga gibanje čisto daruje človeku.

Opoldne se je ustavil v koči, ki so mu jo bili označili vaščani. Okrog ognja je našel par mož. Tudi oni so tu le nekoliko počivali in jedli, potem pa so nameravali takoj dalje. Ko si je utešil lakoto, se je nekoliko zleknil, je pa proti svoji volji kmalu trdno zadrimal. Utegnilo je biti že tri, ko se je zbudil. Okrog njega je bilo vse tiho, bil je čisto sam v koči. Drugi so morali že davno oditi. Jezen je vstal. Sedaj je moral podvojiti brzino, ako je hotel do noči dospeti na cilj. Spravil je pločevinasto posodo, zadrgnil nahrbtnik in par minut nato je že letel na smučeh po snegu.

Potekalo so ure. Včasih se je ustavil in se ozrl po okolici. Menjajoči se razgledi so ga čimdalje bolj opajali; bilo je, kakor da hiti od enega do drugega in je bil vsak lepši, večlastnejši od prejšnjega.

Že je po dolinah legal mrak, ko se mu je zdelo, da bi morala biti visoka gora, če je bil hodil prav, na njegovi desni. Tako vsaj so mu bili opisali pot v koči. Segel je v žep po zemljevid, na katerem si je bil pot zaznamoval. Zemljevida ni bilo! Tipal in iskal je po vseh žepih, brskal po nahrbtniku — nič. Zemljevid je moral izgubiti ali pa ga je pozabil v koči. Z vso silo se je uprl čutu groze, ki je vstajal v njem, in se pripravil, da se nemudoma vrne proti koči. A ne, raje ne! Bolje, da gre naprej, si je dejal. Najbrže bo do večera dospel do kakšnega selišča. Če je res zašel proti zapadu, potem bo moral priti do vasi, ki mora biti tod nekje. Spomnil se je, da mu je to vas omenil krčmar.

V tem, ko je že prihajal mrak, se dvigal iz dolin in se je že noč plazila iz gorskih kotlin ter s svojimi črnimi, težkimi rokami izpodkopavala svetle vrhove, se je mož odločil za odhod proti zapadu. V šumečem zaletu je drvel nizdol, pa zopet navzgor... Noč se je širila, se mu bližala od vseh strani, on pa je s hropečimi prsi letel in letel. Skoraj telesno ga je bolelo bloditi v to neznano, skrito. Vrh tega je smučal na življenje in smrt, vsak hip je mogel treščiti stotine metrov globoko. Toda ali se je smel ustaviti, ali ni bilo docela nemogoče prenočiti na prostem? Nem in trd bi bil jutraj... Moral je dalje, dalje!

Nenadoma, sredi vožnje se je udrl do kolien; padel je, se prekopicnil in zdrsel nekaj metrov nizdol. Obležal je čisto mirno in pričakoval usodnega padea. Toda nič se ni zgodilo.

Začel je tipati okrog sebe in začutil nekaj gladkega v rokah. Ko je otipal, je spoznal kos pločevine. Strah in nepopisno veselje sta ga prevzela drug za drugim. Nekje v bližini mora biti življenje, tako je upal, nekje je morala biti koča. Hitro se je pobral, si v sinjem blesku nočnega snega odpel smučí in začel iskati. Pod nogami mu je donelo votlo. Krepko je udaril z ного in slišal zamolkel odmev. Stati je moral na strehi kake kočice. Po kratkem iskanju se je prepričal, da je njegova domneva prava: ko se je spustil v nekako snežno jamo, je opazil tramovje, ki je moralo biti stena kočice. Sedaj se je lotil dela s cepinom in ker je bil sneg rahel, je kmalu dospel do vrat. Razna znamenja so kazala, da je bil sneg kočo šele v zadnjih dnevih zasul.

Predno je odprl vrata, se je za trenutek oprl na cepin. Bil je rešen! Vse nadaljnje se bo loti samo ob sebi uredilo. Morda najde v koči celo kak zemljevid. Kri mu je od radosti zaplala k srcu. Naslonil se je ob steno in še-le sedaj doumel in okusil vso grozo zadnje ure.

Iz teh misli ga je zdajci prebudil šum v koči. Počakal je trenutek, če se bo ponovil. Ko se ni nič ganilo, je glasno zavpil v tramovje: »Halo! Ali je kdo notri?«

Potekla je minuta, ne da bi bilo slišati drugega nego šumenje ostrega gorskega vetra in neopredeljiv hrum ozračja. Odgovora nobenega. Še enkrat je skoraj zarjul svoje vprašanje v steno in poslušal. Toda notri se ni nič ganilo. Po kratkem obotavljanju je udrl vrata. Odprla so se škripaje, pri čemer je odrevenel od strahu, dasi je bila naravno, da so vrata škripala.

Kakor brezdanje žrelo je zazijala pred njim odprtina, temna in skrivnostna, kakor pot v osrčje gore, kakor vrata v spodnji svet. Najprej se ni mogel odločiti, da bi postavil ного v temo, proti kateri je bila jasna noč zunaj tolažljiva in mila. A premagal se je in vstopil. Svetlobni stožec njegove žepne svetiljke, katere baterija je bila že precej izrabljena, je le slabo razsvetlil prostor. Obrnil se

je in prinesel v kočo nahrbtnik in smučí, potem pa vrata zaprl za seboj. Sedaj je tulil veter kakor iz dalje in mož se je začutil med trdnimi stenami kočice nekoliko varnejšega.

Kakor da bi bilo imelo njegovo telo ravno še toliko moči, da se je rešil v kočo, ga je prevzela sedaj svinčena utrujenost. Potreba, da leže in zaspi, je bila celo močnejša nego lakota. Snedel je samo par koščkov, nato pa porinil kruh od sebe. Celo ognja ni napravil na ognjišču, vse mu je postalo brezpomembno, pohlep po spanju je dušil vsako drugo misel in potrebo. Najsi je bilo nespametno leči brez ognja — kaj zato! Samo zapreti oči, nič misliti, zaspati! Tako se je tedaj vrغل na trdo posteljo, se zavil v volnene odeje, ki jih je bilo cel kup, zavzdihnil od velikega zadovoljstva in v trenotku zaspal.

Utegnilo je biti nekaj čez polnoč, ko se je prebudil. Ali niso zaškripala vrata? Ah, seveda, zunaj je divjal vihar: gotovo se je zmotil, se je pomiril. Tramovje je pokalo, kajpada. Kako le, da je tako plašljiv; sinočnja vožnja v negotovost mu je pošteno izčrpala živce.

Toda komaj je znova zaril glavo v odeje, ga je pretreslo do srca. Nikoli ni bil bojazljivec, toda kar se je zgodilo sedaj, ga je moralo prestrašiti. Neka roka je tipala po njegovih nogah, drsela po njegovem hrbtu in iskala njegovega vratu. Z groznim krikom se je vrغل kvišku in hotel vstati. Iz teme so doneli koraki in določno je slišal vroče človeško dihanje. »Halo! Kdo tu?« je s težavo spravil iz sebe in zgrabil nočno svetilko. Zarek luči je razdelil temo, a komaj mu je sledil pogled, že je skočil tuji človek nadenj in ga oklenil z rokami. Hropeč, tiho sta se borila.

Opazil je, da je njegov nasprotnik — ženska. Toda ženska, ki mu je bila po močeh domalega kos. Oslabljen po naporih prejšnjega dne in po presenečenju, se ji je mogel ravno še braniti. Nastala je borba na življenje in smrt. Skušala ga je zadaviti in spraviti na tla; njene lakti so ga oklepale kakor klešče, njene roke pa so mu vedno zopet silile za vrat. Sprevidel je; ali sam ali ona. Sedaj je bilo treba hitro delati, predno bi bilo prepozno. Na mizi je ležal njegov nahrbtnik in tja jo je rinil. Bil je odločen, da gre v sili do skrajnosti. Njen strašni bes in njegova izčrpanost mu nista dovoljevala nobenega previdarka. Osvobodil si je za trenutek roko, dosegl nož, ga odprl in ranil z njim žensko na lakti. Proti vsemu pričakovanju ga je sedaj takoj spustila, zakričala in zbežala. Slišal je, kako so zaloputnila vrata in skočil zapah. Potem je vse minilo, ostal je zmagovalec. Skoraj ni vedel ali je bila resnica ali le strašne sanje, tako hitro se je vse odigralo.

Omamljen je sedel mož na ležišče. Bilo mu je vroče, ne samo od borbe, marveč predvsem zaradi skrivnostnosti celega dogodka. Kdo je ženska, ki živi v tej samotni koči in je njega, ki je iskal v njej samo zavetja, napadla kakor divja zver? Ugibal je sem in tja, potem si pa rekel, da je ženska najbrže izvršila kak zločin potem pa pobegnila v gore, da bi ušla posledicam. Jutri se bo pač sama miroljubno oglasila pri njem, ker bo morala spoznati, da ni ravna prav. On je ne bo izdajal. Tako obupno ga je napadla, da se mu je sedaj skoroda smilila. Kje neki tiči sedaj.

Vstal je in se splazil do vrat. Toda v sosednjem prostoru je bilo vse tiho, nič ni izdajalo, da je navzoč kak človek. Mož je iskal po prostoru: ne, to so bila edina vrata v tem prostoru. Porinil je tja mizo in stole in napravil barikado, da bi ga hrup zbudil, če bi hotela ženska znova vdreti do njega. Potem je zopet legel in prevelika utrujenost ga je znova premagala. Najprej se je branil spanca, ko se je pa zavrլ v ogenj na ognjišču, ki ga je bil sedaj vendarle napravil, so mu oči polagoma zlezle skupaj. Še se je čudoma spomnil, da je našel poleg ognjišča pripravljena drva, a na ognjišču ni bilo nobene sledi pepela. Sam je podžgal drva z vžigalicami, ki jih je prinesel s seboj. Če je bila ženska že dalje časa tu gorí, je morala silno prezebat... Dobro, da je naletel na odeje, ki tako prijetno grejejo...

(Konec prihodnja nedelja.)

Mihael Prišvin:

Črke v ljubju

Ob gozdnatem zgornjem teku Volge leže Tugolanska jezera sredi rdečega močvirskega mahovja, ki se razprostira na ogromnem prostoru reke Nerle, dotoka Volge, in reke Kubre, dotoka Nerle. Nehote se ustaviš ob imenu tega ozemlja, ki zveni Rusu tako nenavadno. Imenuje se Tugolany, in če izvira to ime od staroruske tuge — žalosti, potem se pač po pravici nanaša na žalostni položaj te pokrajine. Ljudje, ki so tu naseljeni, so obsojeni, da se preživljajo z jagodami mahovnicami.

V to deželo žalosti sem dospel skozi mahovje, po dolgi stezi, ki so jo kazale mahovnice. V tem brezкраjem mahovju mi je bilo grozljivo pri srcu; zdelo se mi je, da se bom izpremenil v majhen molčec prsten grič, pokrit z mahovnicami, in bom tak vekomaj ostal tu. To grozljivost vzbuja predvsem globoki, mehki mah z jagodami. Ure in ure ne vidiš tu drugega nego modro nebo in rdečo preprogo pod njim. In kako utrŭja hoja po tem mehkem in globokem! Utegne se pa zgoditi, da se med mahovitimi blazinami odpre zijalka in ti noga obvisi, kakor bi te bil kdo zgrabil zanj: globoko spodaj pod mahovito preprogo, posejano z jagodami, spi od pradavnin v vodi gnijoč gozd. Pripovedujejo tudi, da sta obe Tugolanski jezери nastali tako: gozd se je z mahovjem vred, v katerem je koreninil, pogreznil.

Opazil sem kos čevlja iz ljubja, ostanke ugaslega ognja pod brezo, kos ljubja, ki je služil za urejanje ognja, v deblu breze pa vrezane že zelo zarasle črke, ki so utegnile biti stare najmanj dvajset let. Črke sem si zapisal, sam ne vem, zakaj, v beležnico in dolgo mislil o njih. Bilo mi je v tolažbo da sem se nahajal nekako blizu človeku, ki je pred dvajsetimi leti s svojim nožem zapisal te nerazumljive črke v drevesni lub. »Vse se giblje,« sem si mislil, »eno prehaja v drugo; mah je zrasel na vodi, v mahu se je polagoma zakoreninila breza, potem je prišel človek in zapisal nekaj v njeno debló, in čez dvajset let prihaja drug človek in se trudi, da bi ta znamenja razbral.«

Vstal sem, se stegnil, po kompasu določil smer in se napotil dalje, da bi našel drugo. Malo Tugelansko jezero. Kmalu sem zašel v neprehodno džunglo, kakor v trdnjavo, naokrog so bile zelo močvirne, s trstjem in ličjem preraščene kotanje, po črnih jelšah se je košatil hmelj. Če sem skočil čez vodno luknjo, sem se z glavo zapletel v hmelj, kakor bi me v zanjko ujel hudí. Ko sem že mislil, da se džungla unika in da vidim jasnino, se je izkazalo, da ta jasnina ni bila boljša od teme: bil je zamrl mlad borov gozd. Z gorjačo v rokah sem si krčil pot skozi to goščo na ta način, da sem mlatil po suhi hosti. Po hudem naporu sem prišel s tega gozdnega pokopališča na suho mesto, ki so ga preraščale goste jelke. Drevesni naraščaj me je praskal po rokah in lenu, a brstje je bilo tako nežno, da bi ga mogel jesti. Sredi vse te mladine se je dvigal nien oče — visoko, usehlo drevo, ki so ga bili nekoč, ko so posekali gozd, pustili za seme. Ko sem ogledoval očaka, sem se zdrnil: na nagibajočem se deblu sem opazil vrezane črke. Polegnil sem iz žepa beležnico in primerjal, in glej: taista roka je tudi tu zapisala taiste črke, le da še pred daljšim časom.

Na izhojeni mahoviti stezi strče gole korenine nad katerimi se izpodtikaš; razen tega se pod težo korakov vdajajo tla, z mahovitih gomil ob poti priteka voda in tako se rastlinje ob obeh straneh steze izpreminja.

Na velike daljave morem v mahu med redkimi, rumenkastimi borovci, temnozelenim rožmarinom, lilasto reso, modrinj in rdečimi jagodami razločiti bledozelene trave in nezavrtljivo sklepati: to je človeška steza. Na ta način sem dospel na jagodno stezo, šel čez močvirje po ozkem pasu in se znašel na nasprotnem bregu pred kupem izhojenih čevljev iz ličja: to je bilo mesto, kjer so počivale nabiralke jagod, čakale druga na drugo in zamenjavale v teku dneva izhojene čevlje iz ličja z novimi. Tu so se ponašale druga pred drugo z nabranimi jagodami, zvitejše so se pritčevale nad slabo letino in pod gobami skrivale množino jagod. Na tej strani mahu še nikoli nisem bil in zleknil sem se po tleh z namenom, da počakam na ženske in se potem z njimi napotim v vas. Tudi sem hotel poizvedeti, kdo bi me mogel naslednje jutro voditi do Malega Tugolanskega jezera.

Kmalu so se v gozdu prikazale glave in velike, bele košare. Na moje vprašanje so mi ženske takoj imenovalle starega moža, ki da je prvi nabiralca jagod in gob in najboljši poznavalec gozda. Pri tem so mi pripovedovale grozljivo zgodbo, kako sta pred mnogimi leti trčila skupaj oče in sin zaradi sinahe, pri čemer je sin izgubil življenje.

Ta večer starega nisem našel doma. Naslednje jutro se je pred solničnim vzhodom zglsil pri meni, s košaro in čevlji iz klobučevine v rokah, ki so bili tako stari, da se je skozi njihove luknje videlo okence v koči. Take čevlje jemljejo stari ljudje s seboj v gozd, da si morejo v njih po obilni rosi segreti noge. Okolu temnordečega obraza nabiralca gob so strčali šopi sivih las, nos je bil krugulji in še mladostne oči so se smejale.

Krenila sva v smeri Malega Tugolanskega jezera. Stari se ni z nobeno besedo dotaknil svoje družinske tragedije in se je v pogovoru vedno zopet vračal na svoje ljube jagode. Kmalu sva dospela do jezera. Obrežne trave in mahovita drevesa z vodo v ozadju, to je bilo lepo. Posnel sem nekaj slik, v tem ko je stari napravil ogenj in pristavil čaj. Nič krasnejšega

ni, nego piti čaj v gozdu. Pila sva čaj in zobala kislikaste jagode. Pri tem sem mislil, da se je morda tudi v življenju jagod nekoč pripetila tragedija, da so pa kljub temu uspele, da sedaj na blagoslovljen način pričajo za življenje. V teh mislih sem zadrimal, naslanjajoč se s hrbtom ob debló. Ko sem se prebudil, se mi je še dolgo zdelo, da sanjam: tri korake od mene, na oni strani ognja, je rezal stari v debló črke, ki sem jih bil že dvakrat srečal. Rezal jih je enakomerno povrsti z velikc spretnostjo okrog celega debla breze... Obrnjen je bil proti meni s hrbtom, tako da ga nisem mogel videti v obraz; ko je pa prišel naokolo, se je zdelo, da se mu smeje ves obraz. Še-le ko je prišel bliže, sem videl, da mu lic ni napeňjal smeh, marveč predvsem velika vnema: čudni pisec je iztegnil jezik in ga držal med zobmi, kakor da bi si z njim pomagal pri pisanju. Odtod so bila njegova lica kakor v smehu napeta.

»Kaj pa pomeni to?« sem vprašal.

Najprej je dokončal svoje delo, potem je pripovedoval: »Nekoč je potoval po gozdu vojak, tako pripovedujejo, in je na nekem drevesu opazil ta napis. Po dolgem premišljevanju je odgonetil napis tako: »Nedaleč odtod štiri gomile najdeš vsoto zlata.« Nato si je nekoliko ogledal okolico, našel štiri gomile in zraven denar. Za stvar se je zvedelo v vasi, prišli so uradniki, vzeli vojaku denar in ga pozvali pred sodišče. Ko so sodniki slišali vojakovo povest, so se odpravili na lice mesta, našli napis, štiri gomile in luknjo, v kateri je bil ležal denar. Tedaj se je med sodniki vnel prepir: eni so bili mnenja, da pripada denar državi, drugi pa, da vojaku.

»Pravični sodniki,« je tedaj rekel vojak, »dovolite mi, da vam napis sam preberem.«

Sodniki so dovolili in vojak je bral črke od drugega konca, od desne na levo: »Vsoto denarja najde služben mož, njegov je.«

»Denar mu moramo vrniti,« so enoglasno odločili pravični sodniki. »In srečni in modri vojak je dobil ves denar nazaj.«

»Kaj pa v resnici pomenijo črke?« sem ga prašal. »Še včeraj sem videl staro drevo, na katerem so bile vrezane taiste črke, toda očitvidno pred petnajstimi leti ali še preje.«

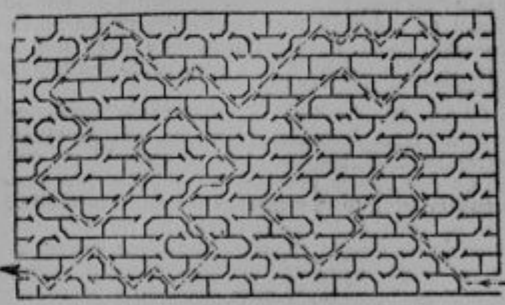
»Še preje,« je zaklical Peter Jefimovič »pred tridesetimi leti.«

In pripovedoval mi je, da je on vrezal črke na čast nekemu ministru carja Aleksandra III. o priliki velikega lova na volkove. Drevo je bilo že takrat zelo staro. Drugi napis je napravil za nekega loveca, bogatega Angleža, in tretjega za nekega sovjetskega uradnika. Sedaj pa dela enega zame, ker sem ga fotografiral.

Dolgo časa sem presenečen stal pred toliko preproščino, polagoma pa sem se začel staremu smehljati in ga umavati... Nekoč se je tu razprostirala voda, ki jo je prepreglo zelenje in ko je umrlo, je zrastle na njem drugo zelenje in tako dalje in tako dalje... Tisočletja so najbrže pretekla, preden so nastala trdna tla, na katerih je mogla zrasti in se vkoreniniti breza. Potem je prišel človek, ki je, da bi za čas pozabil na svoje veliko gorje, nekaj zapisal v lub. In zopet je prišel človek, ki je bil tako sam, da ga je ta napis osrečil...

Beg v Egipt

Odziv na to našo nagradno uganko je bil ogromen. Prejeli smo 1124 rešitev iz raznih krajev

Jugoslavije. Pravičnih rešitev je bilo vmes 738. Za nagrado izrečena sta bila:

1. Nada Strechar, Maribor, Slovenska ul. št. 2. (Dobi knjigo: Pregelj Ivan: V. zvezek izbranih spisov.)
2. Vilko Novak, akademik, Bogojina v Prekmurju. (Dobi knjigo: V. Hugo: Dnevi stra hote.)

Special teta, kakršne še nima notena mlečarna v Jugoslaviji

specielno (higiensko prednostno) mleko

posebno priporočljivo za dojenčke, slabotne, bolne in vse ostale odrasle, ki žele uživati res čisto, po določitih tozad, zakona pridobivano mleko (pod stalno kontrolo drž. Higijenskega zavoda v Ljubljani ter nadzorstvom g. sres. veterinarja) — Mlekarske zadruge Medvode-Svetje. Naročila sprejema

JONKE JOŽICA, glavna zaloga. Ljubljana, Bohoričeva ulica 13.

Posredovanje srečnih zakonov

Ce je danes toliko nesrečnih in notranje raztrganih zakonov — piše kanonik dr. Kurz v »Schönerer Zukunft« — je to večinoma posledica dejstva, da se sklepajo zakoni lahko miselno. Ne eden ne drugi obeh delov ne preudari resno, ali so značaj, preteklost, sorodstvo in druge razmere izbranega druga take, da bo možna z njim vsestranska skladna zveza, srečen zakon. Odlučuje le privlačna zunanost, spreten nastop. Strast pa potem v zakonu kmalu zbeži in ljubezen ne ostane, ker je iz vsega početka ni bilo ali vsaj ne prave.

Da bi verne katolike obvarovali nesrečne znote ob sklepanju zakona in jim dali pri-

Dr. Bradač, čehoslovaški poljedeljski minister, ki se je na avtomobilski vožnji težko ponesrečil.

liko, da si skrbno izbere zakonskega druga — družico, so katoliški krogi že pred 11 leti ustanovili v Berlinu (pred dvema leti se je sedež prenesel v Passing pri Münchenu) »Katoliško zakonsko zvezo«, ki je dosegla zelo lepe uspehe. Po njenem posredovanju se je sklenilo doslej že veliko število srečnih zakonov.

Vendar pa ta ustanova ni nikaka trgovsko zamišljena ženitna posredovalnica. Njeno postopanje se vrši na ta-le način: Osebe, ki se žele poročiti, morajo postati člani Zveze. Potem dobe seznam oseb — gospodov odnosno dam — da si morejo izbrati najprimernejšo. Imen zaenkrat še ne zvedo, marveč le druge podatke. Nato sporoče zveznemu vodstvu, za katero sebnost se zanimajo in prosijo nadaljnjih pojasnil o njej. Nato oba dela drug drugemu pošljeta svojo sliko in si pišeta prva pisma — še vedno brez imena. Šele sedaj, če oba dela menita, da so dani obojestranski po-

goji za srečen zakon, se zahtevajo na pristojnih župnih uradih nadaljnja pojasnila in naznanita obema deloma imeni. Vsi nadaljnji koraki se poslej prepuste prizadetima.

Na ta način je omogočena popolnoma svobodna in preiščljiva izbira. Ker se po imenu ne poznata, moreta vsak hip pretrgati nadaljnjo zvezo, ne da bi se morala bati, da bi s tem drug drugega žalila. Vsaka sleparija je izključena. Poklicani cerkveni krogi so izrekli KZZ svoje priznanje in ji dodelili svoj sosvet in posebnega strokovnjaka v finančnih vprašanjih — ne da bi pa sprejeli uradno odgovornost za delovanje zveze.

Ta zgled je kmalu našel posnemovalce in po velikih mestih Nemčije so se ustanovile ženitne posredovalnice za katoličane, druge posredovalnice pa so otvorile posebne oddelke za katoličane. Žal so vsa ta podjetja osnovana na trgovski podlagi in jim je posredovanje gola kupčija.

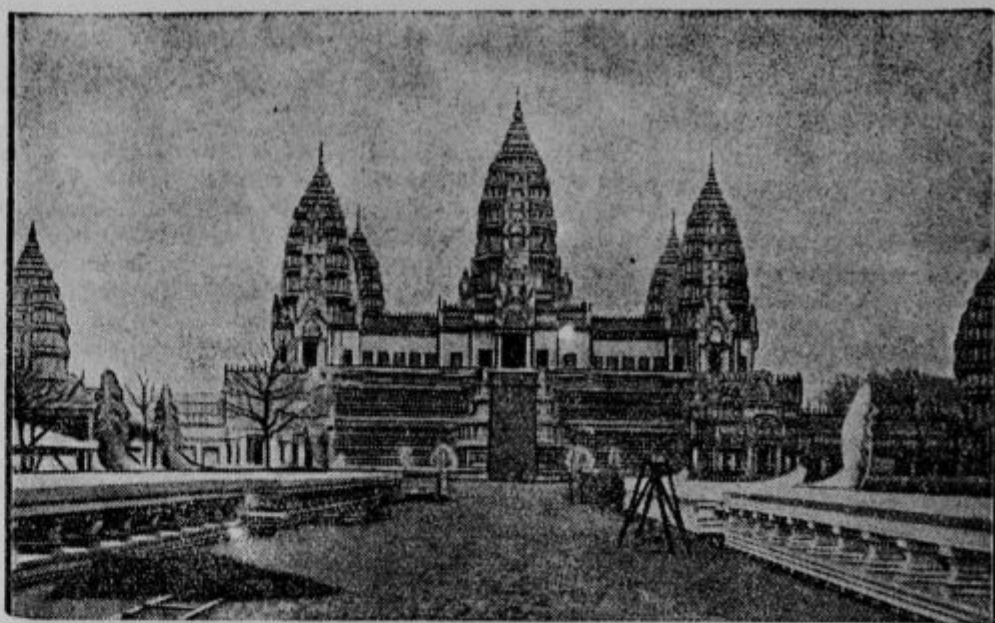
Katoliška organizacija za posredovanje srečnih zakonov je pa našla odmev tudi med vernimi protestanti, ki so lani v Münchenu ustanovili podobno organizacijo za posredovanje evangelskih zakonov.

Nove uniforme poliske vojske

Poljska vojska dobi v kratkem nove paradne uniforme. Pehota bo imela precej visoke čepice »rogativke« s ščitkom, zlatim trakom, kovinastim solncem z orlom in perjanico, ki bo pri častnikih bela, pri podčastnikih belordeča in pri navadnih vojaki rdeča. Nadaljnji sestavni del uniforme bo temnoplava bluza »ulanka« z zlatimi gumbi. Orožniki dobe »kalpak« z rdečim konjskim repom na vrhu in bluzo »kurtko« z rdečimi našivi za vratom in na ramah.

Kap. Boer in poročnik Barbicinti, na poletu v Brazilijo ponesrečena italijanska častnika.

Pariška mednarodna kolonialna razstava: Znameniti angkorski tempelj v Kambodži, ki je visok 60 m in ga grade na razstavi v naravni velikosti. Poleg tega zgrade še celo vrsto drugih vzorcev slovečih zgradb iz kolonialnih dežel. Razstava bo obsegala 110 ha in jo otvorijo že meseca maja t. l.

Kogar zdravnik obsodijo na smrt

Pred približno tremi leti je več newyorških zdravnikov izjavilo obolelemu bankirju Lewu Johnstone-u, da bo živel največ še tri leta. Takrat je imel mr. Johnstone približno 300.000 dolarjev premoženja. Družine mož ni imel in tako je sklenil, da bo v treh letih zabil vse svoje imetje, le za pogrebne stroške potrebno vsoto bo prihranil. Kakor je sklenil, tako je storil; po treh letih je bil suh. To je bilo pa zelo narobe, kajti mož se čuti sedaj čilega in zdravega kakor še nikoli. Kaj sedaj? Sel je in proti zdravnikom, ki so mu bili na-

povedali prezgodnjo smrt, vložil tožbo na odškodnino. Javnost napeto pričakuje izida te tožbe, toliko je pa gotovo, da zdravnikom ne bo prinesla slave.

Podoben slučaj se je pripetil nedavno na Angleškem. Tam je v Wolverhamptonu umrl v starosti 98 let mr. James Underhill. Ko je bil ta mož 30 let star, se je hotel zavarovati za življenje, toda zavarovalnica ga je po izreku zdravnikov kot težko bolnega odklonila. Danes se zavarovalnica zelo kesa, da je Underhilla zavrnila, kajti mož je do svojega 65. leta kolesaril in z 90 leti je še sodeloval na cerkvenem koku kot trobentač.

Poročevalcu je pri nas osebno znan slučaj, ko sta dva zdravnika izjavila neki ženi, ki je imela že pet otrok, da bo neizprosno njena smrt, če bo še enkrat rodila. Zena je imela potem še osem otročičev — vseh otrok je živih dvanajst, polovico že odraslenih — pa je še danes čila in zdrava, zdravnik pa že oba krije zelena ruša.

Tudi naši podružnici

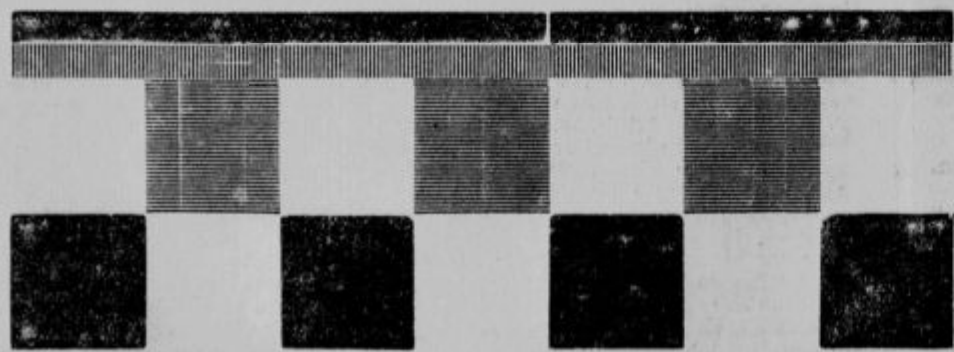
Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 5 (paviljon)

lahko plačate naročnino za »Slovenca«, »Domo-ljuba« in »Bogoljuba«, naročate inserate in dobite razne informacije — Poslovne ure od pol 8 zjutraj do pol 1 popoldne in od 2 do 6 popoldne. Telefonska številka 3030.

J Naše svile se odlikujejo po stalnosti barv in modernih vzorcih.

Pazite na našo označbo.

JUGOČESKA KLANJ

VODILNE ZNAMKE
UMETNE SVILE

JUGOČESKA

M. K.:

Zenitovanje

Pajek in mucek naš predeta, predeta —
platna bo, hojej, za tristo košar!
Komu pa predeta? Mladi nevesti in
mlademu ženinu svatovski dar.

Muha — nevesta je, ženin — komar.
Jojme, prijatelji, to vam je par!
Slavnostni govor petelin že piše.
»Kikiri! Živijo!« vrisa krog hiše.

Muha plesalka je in kot kraljična
v pravljicah čudežnih zala in mična.
Ženin junak je, a reven kot miš:
v hišo ga vrgel jesenski je piš — — —

Holadri, holadrom — svatje prihajajo.
Holadri, holadrom — svatje že rajajo.
Holadri, holadrom — konec bo tak:
pajek bo zgrabil ženina za frak...

Kralj Živžav in njegove tri hčerke

(Prosto po Tolstoju Mirko K.)

Pritaval je do nizkih vrat. Odprl jih je in
zagledal na postelji, ki je stala sredi mrtvaško
tihega prostora, deklico. Bila je zala in mila
kakor pomladna roža in je na videz spala.

Poleg postelje je stal nekaj nagrobni kamen,
ves popisan z nenavadnimi, čudno zverže-
nimi črkami.

Zaman se je Vanjuška trudila, da bi raz-
bral zagonetni napis.

»Ah, kaj bi izgubljal čas s temi črkami!«
je slednjič nejevoljno zaklical in zamodroval:
»Včasih pomaga človeku najnavadnejše sred-
stvo iz stiske in nadloge. Ta deklica je zača-
rana, to je jasno — poskusimo jo rešiti na
kakršenkoli način!«

In se je z ljuto odločnostjo oklenil kamna
z obema rokama ter ga skušal potegniti iz

zemlje. Po hudem naporu se mu je to res
posrečilo, naker je kamen treščil ob marmor-
nat steber pri vratih.

Nato se je okrenil nazaj k deklici — in
v svojo nepopisno radost opazil, da je odprla
oči in se vzpela pokoncu.

Hotel jo je nagovoriti, a je njegove be-
sede preglušilo zamolklo grmenje in vse okoli
njega se je zamajalo, kakor ob mogočnem
potresu.

Presstrašen je Vanjuška planil k deklici,
jo vzel v naročje in skokoma zbežal z njo na
prosto.

Komaj sta bila na varnem — se je zi-
dovje začarane gradu med strahovitimi tru-
ščem in ropotom preklalo na dvoje in se po-
greznilo v zemljo.

Deklica je objela Vanjuško okoli vratu in
mu vsa srečna dejala:

»Ti moj ljubi, dobri junaček! Premagal si
čarovno moč, ki me je obdajala, sirotico —
zdaj sem rešena in sem tvoja nevestica in te
imam rada in te bom imela rada do konca
dní!«

Vanjuška je posadil deklico kraj sebe na
konja in odjezdil z njo v smelem diru proti
domu.

Nedaleč od rodnega gradu je zagledal —
o čudo božje! — tri svetle, dragocene kotije,
ki so mu jadrno hitele naproti. V kočijah so
sedele njegove tri sestre — Saša, Maša in
Nataša — s svojimi možmi, ki jih je prav tako
Vanjuškina hrabrost in ljubezen za vselej re-
šila čarovne zakletve.

Deklica, ki jo je Vanjuška vzel za ženo,
je bila hčerka mogočnega cesarja. Napravili
so od sile imenitno gostijo, na katero je bilo
povabjenih deset tisoč in petsto ljudi, med

njimi tudi jaz. Kralj Živžav pa ni bil povab-
ljen, ker se je bil medtem že preselil na oni
svet. Najedel se je bil požeruh ocvrtih pišk-
nekoč tako, da mu je razneslo trebušček.
Tako je samega sebe kaznoval za svojo ne-
nasičnost in grabežljivost...

Konec.

Kako sem praznoval(a) sveti večer

16.

Gosta megla je visela nad Ljubljano, ko
sem slonela pri oknu in gledala v zimski večer.
Sneg je naletaval tako tiho in boječe, kakor da
bi se bal tega večera... »Oj, sneg,« sem mu
tiho zaklicala, »le naletavaj, da se bo božje Dete
na zlatih saneh peljalo po tebi!«

Moje misli so splavale v Betlehem v borni
hlevček, kjer je na slami ležal Odršenik sveta.
Iz zlatih sanj me je zbudilo veselo vpitje. Duri
so se odprle in čez prag je stopila teta ter mi
povedala, da je prišel Jezušček. Planila sem v
sobo, kjer je stalo božično drevesce — tako
lepo, kakor da mi šepče o zlatih saneh, na ka-
terih se je peljalo tik Jezuščka iz nebes na
zemljo...

Milena Simončič,
učenka (?) razr. v Ljubljani, Gosposka ulica 10.

17.

Popoldne sem pomagala očetu delati jasele
in božično drevo. Božično drevo je bilo zelo
lepo; imelo je na vrhu krasnega belega angela
in vse polno drugih okraskov. Otroci smo ra-
dostno skakljali okoli jasele in drevesca in se
pogovarjali. Po večerji smo se igrali dokler ni
pozvonilo k polnočnici. Cerkev je bila strašno
lepo razsvetljena. Kar nič nisem bila zaspala,
tako se mi je vse imenitno zdelo...

Cilka Legat,
učenka I. razr. v Naklem pri Kranju.

18.

Na sveti večer sva bila oba na moč ve-
sela, čeprav nismo imeli božičnega drevesca.
Imeli pa smo jasele tako lepe, da je vsakdo,
ki je prišel k nam, vzkliznil: »Pa so res lepe!«
Ko se je zmrčilo, smo pokadili hišo in jo
poskropili z blagoslovljeno vodo. Mama je po-
tem prižgala lučke okoli jasele in nam pripove-
dovala lepe zgodbe iz Jezuščkovega življenja.
Nato smo prepevali božične pesmi — škoda, da
je tako hitro minil sveti večer!

Evlatija Rakušček,
učenka III. razr. v Lichtenbur. zavodu;
Zdravko Rakušček,
učenec IV. razr. v Mostah.

19.

Dan pred svetim večerom se mi je zdel
strašno dolg. No, pa se je naposled le jelo mra-
čiti — na moje veliko veselje. Odšli smo k ve-
černicam, po večernicah pa smo šli hitro k ja-
selcam domov. Hribček je bil napravljen iz ma-
hu, sredi hriba pa je bil postavljen hlevček in
v njem božje Dete.

Ko sta nam očka in mama razdelila darove,
smo poklekli in se zahvalili Bogu za te milosti.
Sveti večer smo praznovali pri nas v mo-
litvi, veselju in zadovoljstvu.

Helena Požlep,
učenka I. razr. drž. real. gim. v Ptuj.

20.

Že več dni pred prazniki sem zbiral pastir-
čke, ki sem jih imel še od lanskega leta. Tudi
mahu sem nabral več dni prej. Moj brat je kras-
il božično drevo, jaz pa sem delal rajši jasele.
Če hočeš videti, Koticov striček, kako lepe ja-
selce sem naredil, pa pridi k nam v Smarje!
Drevesce smo postavili bolj k oknu, da se vidi
s ceste, jasele pa zraven drevesca. Ko smo vse
naredili, smo prižgali lučke. Bilo je silno lepo!

Ko so pri polnočnicah streljali s topi, je
bil stražnik kar v strahu. Tudi drugi ljudje so
kar zatrepetali, kadar je ustrelil topič... Jaz
sem pri polnočnici ministriral. Na koru je
pel velik zbor pevcev, ki jih je spremljala vijo-
lina, kar lansko leto ni bilo.

Po polnočnici smo v veseljem pričakovanju
božičnih praznikov legli k počitku.

Drago Senica,
učenec VII. razr. v Sevnici ob Savi.

21.

Na sveti večer je bilo pri nas jako lepo.
Delali smo jasele, božičnega drevesca pa nismo
naredili. Mama nam je prinesla zvrhan krožnik

sladke potice, ki smo jo kaj kmalu pohrustali.
Bila sem tudi pri polnočnici. Ko smo se vra-
čali od polnočnice, sem se na ledu tako pre-
kucnila, da sem si strgala nogavico. No, pa
radi tega nisem prav nič jokala, ker se na sveti
večer to ne spodobi.

Marija Sušteršič,
učenka III. razr. v Kranju.

22.

Tiho in nežno je legla noč na dolino, de-
viško belo v ravnokar zapadlem snegu. Bili smo
zbrani okrog jasele in se tiho pogovarjali. V
očeh nam je sijala tiha sreča. Naše misli so se
sklanjale k božjemu Detetu v jaseleh. V tej
tihi pobožnosti nam je čas naglo potekal.

Zapeli so svetonočni zvonovi, zapeli sve-
čano, kakor pojo le v sveti noči. Odsli smo k
polnočnici. Mogočno so zabučale orgle in sto-
tero glasov se je zlilo v veličasten slavo-
speg Odršeniku sveta. Ko je duhovnik opravil sveto
daritev in nas blagoslovil, smo se poklonili Naj-
svetejšemu, napol zavitemu v dišeči dim.

Potem so orgle utihle, sveče ugasnile.
Verniki so odhajali, božji hram pa se je pogrez-
nil v pokojne svetonočne sanje.

Marija Jalen,
učenka III. razr. mešč. šole na Jesenicah.

23.

Ce na sveti večer sneži, se mi zdi, da sip-
ljejo angeli na zemljo lilije in ne snežinke...
Oj, kako veselo in lepo je bilo pri nas na
sveti večer! Imeli smo krasno božično drevo,
pad drevesom pa še lepše jasele in vse polno
daril.

Po večerji sem se na vso moč trudil, da
bi ne postal zaspan, kajti bal sem se, da ne bi
zamudil polnočnice. In jo res nisem zamudil,
hvala Bogu! V cerkvi je bilo ta večer vse tako
imenitno.

Ko sem legel v posteljo, se mi je zdelo, da
me angeli zibajo in prepevajo dobremu Jezuš-
čku v hvalo in čast.

Zlatko Naglič,
učenec (?) razr. v Gornjem Dobiču, p. Mislinje.

Dragi koticarji!

Radi izredno velikega števila poslanih spi-
sov bom nekaj taistih objavil še prihodnje ne-
deljo in ob tej priliki tudi razglasil izid na-
gradnega tekmovanja.

Torej na svidenje v nedeljo!

Koticov striček.

Za bistre glave

Rešitev zlogovnice

K — ristina
O — lgica
T — inček
I — vanček
Č — uk
K — arlek
O — ton
V — iktor

S — lavko
T — onček
R — ozalka
I — vica
Č — riček
E — vica
K — onrad

Pravilnih rešitev na to zloženko sem prejel
do četrtka, 8. t. m., nič manj in nič več kot 264.
Za nagrado izžrebana je bila: Slavica Ivančič,
učenka IV. razreda v Brežicah ob Savi. Dobi
knjigo: Prigode čebulice Maje (Bonsels).

Odgovori na šaljiva vprašanja

1. Kdo ima več zob: petelin ali kokoš? —
(Petelin in kokoš sploh nimata zob.)
2. Kam pride človek, ki koraka tako, da
napravi najprej tri korake naprej, potem šest
korakov nazaj in nato spet tri korake naprej?
— (Tak človek ne pride nikamor, ker se vrača
vedno na isto mesto.)
3. Kdo cvili glasneje: pujs ali krava? —
(Na vsak način pujs, ker krava ne cvili, nego
muka.)
4. Kdo požre več muh na dan: slon ali
lastavka? — (Lastavka, ker slon sploh muh
ne je.)
5. S kom se miška rajši igra: z mačkom
ali z mačko? — (Miška se ne igra rada ne z
mačkom ne z mačko, nego je vesela, če je sto
kilometrov daleč od njiju.)
6. Kaj ima boter polž rajši za kosilo: pe-
čenko ali žgance? — (Boter polž sploh ne mara
pečenke in žgancev.)
7. Kje si kupi boter polž svojo hišico: pri
zidarji ali pri mizarju? — (Pri nobenemu, ker
si jo naredi sam.)

Nova zlogovnica

Ada — nada
žaga — gaga
požirek — ocvirek
češčena — ena
vešala — obala
čindaraščin — Albin.

Postavite te besede v drugačnem vrstnem
redu eno pod drugo tako, da boste iz njih
začetnih črk odzgoraj navzdol čitali poznano
vam osebo.

Ena od pravilnih rešitev bo izžrebana za
nagrado. Pošljite rešitve najkasneje do četrtka,
15. t. m., na naslov: Koticov striček, uredni-
štvo »Slovenca« v Ljubljani.

Stričkov kotichek

118.

Dragi Koticov striček!

Da si pa Ti tako strašno grd, kakor si bi
v noveletni številki »Slovenca« naslikan, se mi
še sanjalo ni. Ali misliš, da bi Te pri nas kaj
radi imeli, če bi tak prišel v hišo? Kaj še!
Sapo bi nam zaprlo in po kotih bi se po-
skrili pred Teboj — kakor pred parkljem. Mo-
ja setrica Minka se je kar namrdnila, ko sem
ji pokazala Tvojo sliko, in je dejala: »No, ti
imaš pa res lepega strička!« Teta pa pravi:
»So pa Požgančev oča že drugačen ti!« Jaz
se res nisem mogla polegniti zale in sem bila
tako žalostna, da mi je šlo na jazo in jok.

Potem so pa prišli k nam gospod kaplan
in so me potolažili. Se dejali, da Te prav dobro
poznajo in da si res drugačen in dober kot res
pravi striček. Če bi tudi tak bil, kot si se po-
kazal, da Te moram vseno rada imeti, ker je
tudi v grdem človeku lahko zlato sree. Saj se
to vidi, ko se toliko za nas trudiš, kadar je pa
treba jesti, pa sline požiraš! Moj ubogi, dobri
striček! Požgančevega očeta pa prav nič ne
maram.

Ker smo danes klali, sem prosila očeta, če
Ti smem poslati nekaj kolin, kar so mi radi
dovolili. Pošljem Ti jih za novo leto; pa jih
moraš sam pojesti — naj pa Požgančev oča
enkrat sline požirajo! Da so koline dobre in
snažne, se lahko zanesesh. Se gospod kaplan jih
pohvalijo, ki so precej izbirični, in zato tud
tako suhi.

Ob koncu Ti želim v imenu vseh naših
prav srečno novo leto. Če sem Ti prav na-
pisala in po volji, me pa deni zopet v svoj
kotichek.

Bodi mi neštetokrat pozdravljen!

Cilka Legat,

učenka I. razr. 2. odd. v Naklem.

Odgovor:

Draga Cilka!

Verjamem, verjamem, da si bila ljuto raz-
očarana nad mojo sliko, ki je prav zares grša
od milijona v jesihu namočenih žab. Verja-
mam tudi, da bi se vaš hrabri kuža prestrašen
zbežal pred menoj, če bi kar na lepem pri-
lomastil k vam. In skesano priznam tudi to,
da je imela Tvoja sestra čisto prav, ko se je
zgazala nad mojo veleklavno zunanostjo. In
tudi teta se ni motila, ko je dejala, da so Po-
žgančev oča vse drugačen ti... O, so na sliki
Požgančev oča res ti — na sliki! Toda, ljuba
moja, če bi jih Ti videla, kakšni so v resnici —
brrr, rompom! Kar lasje bi se Ti zaježili
na glavi in s čeljustmi bi začela šklepetati od
groze pošastne — takšni so Požgančev oča v
resnici, ojej! Kar se pa mene tiče — živijo! —
je stvar čisto drugačna. Na sliki sem grd kakor
milijon tistih žab, ki sem jih zgoraj omenil, v
resnici sem pa tako brhek in postaven mo-
žakar, da se sam ljudozrski poglavar Rompom-
pomtidralalija hopsaridejdidel čindaraša bumin-
bom lahko milijontisočkrat skrije pred menoj.
Imam krasno, do pasu segajočo brado, ki se na
solcu kakor čisto srebro leskeče, in brke mo-
gočne in veličastne, da sam kitajski cesar Čink-
čankčonk — ali kako se že imenuje — nima
takšnih, hura! Veš, tisti lasje, ki je iz mene
takšno spako naredil, ima škilaste oči in je
zato — neroda nerodna — namesto mene brč-
kone dedca kuštravega, ki je zraven mene slat,
na papir vrgel... Sem ga pa že tako premika-
stil oni dan, da si bo za vselej zapomnil, kaj
se pravi moje koticke v jezo in žalost sprav-
ljati! Vedeti moraš namreč, ljuba moja, da nisi
Ti edina, ki si bila tako strašno razočarana nad
menoj; vse polno jih je, ki delijo enako žalost
in jezo s teboj. — Naj bo to moje pojasnilo
v tolažbo in pomirjenje vsem!

Tvoje koline so pa kakor z neba padle
v mojo samoto in žalost. Hoteš nočes sem jih
moral sprejeti od prijaznega gospoda pismo-
noše, čeprav sem se jih zaradi lepšega branil
na vse kriplje... Duh po okusni jedi me je
tako prijazno poščegetal pod nosom, da sem
bil v hipu ves prerjen in skoraj za 30 let
mlajši. Toda je na mojo ljuto žalost ta vete-
prijazni duh jel ščegetati tudi druge strice in
tele v uredništvu. Kakor suhe muhe so se jeli
gnesti okoli mene in maledovati: »Koticov
striček, povabi nas na pojedino!«

In je v tem hipu ena nazbolj sitnih in
lačnih muh — »skuštrana telka« ji pravimo —
že tudi tebi nič meni nič zgrabila moje uboge
koline in jih vrgla v ponev. Vonj pečenih klo-
bas se je bliskovito razširil po vsej vesoljni
tiskarni in je zavladal v njej kaj kmalu takšen
dirndaj kakor v mravljišču, če vanj hudoben
otrok s palico podreza. Drug za drugim so
v sobo hodili, drug za drugim se z mojimi
ubogimi kolinami gostili, jaz sem pa žalosten
ob strani stal in svojo bridko usodo premišlje-
val... Le eno mi je bilo v tolažbo: da so
imeli Požgančev oča v sosedni sobi ta dan
takšen silovit nahod, da vsaj oni niso ravohali
zapeljivega vonja mojih kolin...

Torej v imenu vseh, ki so se z vašimi
veleimenitnimi kolinami pogostili: najlepša
hvala! Jaz pa te lepo pozdravljam in sem in
ostanem ves Tvoj

Koticov striček.

Mali oglasi

Vsaka beseda 50 par ali prostor drobne vrstice 1 50 Din. Najmanjši znesek 5 Din. Oglaš nad 9 vrstic se računajo višje. Za oglaš strogo trgovskega in reklamnega značaja vsaka vrstica 2 Din. Najmanjši znesek 10 Din. Pristojbina za šifro 2 Din. Vsak oglaš treba plačati pri naročilu. Na pismena vprašanja odgovorjamo le, če je priložena znamka. Čekovni račun Ljubljana 10 349. Telefon štev. 2328.

Per e do Din 35— napre!
Pernice iz puha, volne in bombaža
Kemično čiščenje perja Din 15— kg
FEIN. ZAGREB. Zrinski trg 17

Službe iščejo

Krojaški pomočnik
išče službo, najraje h krojaču, ki razprodaja lastne izdelke tudi po sejnih - Naslov v upravi »Slov.« podruž. Jesenice.

Delovodja
mlad, oženjen, praktičen za vsako delo in popravilo išče službo blizu Ljubljane. Najraje v župnišču ali pri strankah, ki dajo pristojevo plačilo v tem oziru. Naslov pove upr. »Slovenca« pod št. 263.

Trgov. pomočnica
začetnica išče namestitve v Ljubljani ali okolici. - Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Poštena in marljiva« št. 255.

Mladenič
absolvent kmet. šole, s 16 mesečno mlekarstvo oz. sirarsko prakso išče službo v mlekarni ali na veleposelstvu. Naslov pove uprava lista pod št. 230.

Kmetijski fant
inteligenten, išče službo kakršnekoli stroke. - Ponudbe prosi: Moško Pavel, Mali kamen, Rajhenburg ob Savi.

Dekle z dežele
staro 14 let, bi se rado učilo šivanja pri dobri šivilji, obenem bi pomagalo tudi pri gospodinjstvu. - Vse drugo po dogovoru. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 257.

Organist in cerkvenik
samski, izvrsten pevovodja z večletno prakso, zmožen tudi del občinskega tajnika, želi nastopiti službo v neki boljši fari. Nastop službe 1. februarja. Ponudbe na upr. »Slov.« pod št. 197.

Gospodična
trgovsko naobrazena išče službo kot začetnica v pisarni ali blaginji. Cenj. ponudbe na upr. »Slov.« pod »Vestna in marljiva«.

Trgov. poslovodkinja
z dolgoletno prakso v trgovini meš. blaga in s prvovrstnimi referencami išče nameščenja v Ljubljani ali okolici event. na deželi kot poslovodkinja, blaginjičarka, voditeljica podružnice ali slično. Nastop takoj ali pozneje. - Naslov v upravi »Slov.« pod št. 280.

Boljša izobr. gospa
želi mesta v trgovini ali pisarni, event. kot gospodinja k boljšemu gospodu. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 289.

Službo išče
moška oseba pri dobrem kmetkem gospodarju. - Ponudbe z navedbo plače upravi »Slov.« pod »Takoj št. 294«.

Strojnik - kurjač
dober brusar, v vsem samostojna moč, išče službo za takoj. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 310.

Prodajalka
s štiriletnim pomočniškim spričevalom dobro izurjena v vseh strokah, želi nameščenja v kakoli trgovini ter v večjem kraju. Ponudbe na upravo pod šifro »Takojšen nastop« št. 277.

Deček 15 let star
kateri je po nesreči izgubil desno oko in je brez staršev, išče prim. mesto za vajenca v kakršnokoli obrt. Cenj. ponudbe na ogl. oddetek pod št. 269.

Gospodična
zmožna nemškega in slovenskega jezika išče službo kot začetnica ali na blaginjičarka. - Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Vestna« št. 264.

Primerno službo
išče absolutenka štirih meščanskih šol z maturo s prav dobrim uspehom; želi vstopiti tudi v kako boljšo trgovino, da se izuči. Pod naslov: »Pridna in poštena« št. 295.

Gospodinja
starejša, z večletnim spričevalom, gre k samostojnemu gospodu ali tudi v župnišče. - Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Dobra gospodinja«.

Službo določa

Čevljarkega vajenca
sprejme Franc Dermastija v Dravljah 85.

V Mariboru se išče
za poldnevno delo zmožna pisarniška moč, najraje upokojenec. Ponudbe z zahtevki plače naj se pošljejo pod »Pisarniška moč« št. 232 na upravo »Slovenca« v Ljubljani.

Kuharico
samostojno, pridno in pa krščansko, sprejme takoj manjša in boljša družina na deželi. - Tozadnje ponudbe pod »Zanesljiva kuharica« št. 156 na upravo »Slov.«.

Razpisuje se služba organista in cerkvenika

pri župni cerkvi v Zabnici pri Škofji Loki. - Pojasnila daje župni urad v Zabnici, p. škofja Loka.

2 vajenca

z dobro šolsko izobrazbo se sprejmeta. - Franjo Dolžan, kleparstvo in vodovodne instalacije, Celje.

Mesto uradnika (-ce)
potnika-ce se nudi onemu, ki posodi, eventualno vloži manjši znesek kot kavcijo. Ponudbe z referencami (pogoj poštenje) na podružnico »Slovenca« v Mariboru pod »Trgovska poslovniča«.

Učenko
iz boljših hiše sprejem takoj v trgovino z mešanim blagom. - Gabrijan Leopold, Metlika.

Pletiljko
za negavice vseh vrst z večletno prakso sprejme takoj za stalno pod dobrimi pogoji večja industrija pletenin na Gorenjskem. Ponudbe na upravo »Slov.« pod »Pletilja nogavic 156«.

Snažno dekle
srednjih let, ki zna solidno kuhati in opravljati gospodinj. dela iščem. - Ponudbe z navedbo plače na naslov: L. Ban, Brežice ob Savi.

Pekovskega vajenca
sprejem. Vsa oskrba v hiši. Pavel Dolenc, pekarna, Domžale.

Dve vajenki
tudi začetnici sprejme takoj krojačnica Rodič, Miklošičeva cesta 10.

Iščem služkinjo
k majhni rodbini, ki zna kuhati in ki bi ostala v hiši. Sprejel bi tudi priletno žensko kuharico, ki bi se hotela priključiti rodbini. - Ponudbe pod »Uradniška rodbina na Štajerskem« št. 314 na upravo »Slovenca«.

Tapetniškega vajenca
sprejme Avgust Koblica, tapetnik, Ljubljana, Dunajska cesta 25.

Pekovskega vajenca
z vso oskrbo sprejem takoj. Anton Olet, Velenje št. 40.

Služkinjo
pošteno, zdravo, snažno, ki zna fino kuhati in ima veselje pospravljati fine parket, sobe, starost do 35 let, sprejme fina šestčlanska družina. Upošteva se le resno, dostojno dekle. Plača 400 Din.

Mesarski pomočnik
vešč prodaje raznovrstnega mesa - se sprejme. Naslov v upravi št. 335.

Trgovski sotrudnik
vojaščine prost, ne čez 26 let, vešč galanterijske kot kratke stroke, zmožen slovenščine in nemščine, z dobrimi referencami naj pošlje svoje ponudbe na upravo »Slov.« pod št. 1000.

Denar

Starejša samica
dobi dosmrtno hrano in stanovanje če za par let posodi od 10—15 tisoč Din na zemljišče proti vključbi s plačilom obresti 5%. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 275.

Zasluzek

250 Din na dan
zaslužite v Vašem okraju. Pišite tovarni Person, Ljubljana Poštni predal 307 Znamko za odgovor.

Leto ima 8760 ur
Izrabite od teh 60—100, da služite dobri stvari. Oddamo 40 zastopstev raznih potrebnih predmetov za vse kraje Jugoslavije v rajone po ameriškem sistemu. Javijo naj se samo pošteti, dostojni in brezmadežni agenti. - Import »Omnia«, Ljubljana, Miklošičeva cesta 14.

Kdor le hoče
lahko pozimi zasluži. Nudim razne predmete z velikim popustom vsem preprodajalcem. - Lindič, Ljubljana, Komenskega 36.

Potniku
ki bi k svoji kolekciji prevzel še kolekcijo svilene pomodne in kratke robe se nudi sigurne in trajne zaslužke. Oferte postaviti z navedbo zahtev provizije ter firme za katero potuje na upravo lista pod F. K. 7.

Zenitbe

Deželanka
26 letna, neomadež, preteklosti, z večjim kapitalom, želi poročiti značajnega, pridnega fanta z lastno eksistenco. - Neanonimne ponudbe, po možnosti s sliko, na upravo pod: »Harmonija 254«.

Starejša gospodična
priprosta z nekaj gotovine, gospodinjstvo izobražena, bi poročila obrtnika ali drž. nameščenca od 46 let naprej. - Ponudbe na: upravo »Slov.« pod »Gospodinja 101«.

Pouk

Čamernikova šoferska šola
Ljubljana, Dunajska c. 36 (Jugo-avto) Prva oblast. koncesionirana Prospekt zastoni. Pišite ponil.

Prikojevalni tečaj
za damsko oblačila se prične vsakega 1.—15., za moška oblačila vsakega 15.—30. Zahtevajte prospekte in cenik za krojne vzorce. - Pojasnila daje Teodor Kunc, lastnik strokovne šole in damskega modnega salona, Ljubljana, Sv. Petra cesta 4-II.

Šoferska šola
oblastveno koncesionirana. I. GABERŠČIK, bivši komisar za šoferske izpite, Ljubljana, Bleiweisova 52.

Dijaki

Dva dijaka
pridna, majhna se sprejemata na celo oskrbo. - Mlinska ul. 31, Maribor.

Stanovanja

Stanovanje
4 sobno s celim konfortom v Gledalski ulici se z 1. februarjem odda. Vprašati Poljanska c. 18 med 2. in 3. uro.

Boljši čevlj. mojster
ki že dela ali namerava samost. priči, dobi stanovanje in delavnico v lepem industrijskem kraju. Eksistencna zagotovljena. Poizve se pri Josipu Pogacar, čevljar, Kamnik 22.

Stanovanje
v Ljubljani VII, I. nadst. s 5 sobami, predsobo, kuhinjo, balkonom ter uporabo vrta event. tudi garaže. Cena brez »araze 1800 Din mesečno. Ponudbe pod »Takoj 225« na podružnico »Slovenca« v Mariboru.

Lepo sobo
neopremljeno, vhod separiran, parket, elektrika, takoj oddam. Naslov v upravi lista pod št. 331.

Sobo in kuhinjo
oddam takoj ali za februar. Rožna dolina, cesta XVII, št. 24.

Mebl. mesečna soba
se odda s 15. januarjem solidnemu gospodu. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 225.

Pritlično stanovanje
3 sobe in kuhinjo oddam v najem v Radomljah. - Ker sem v teh prostorih izvrševal več let čevljarstvo obrt, zato bi bilo zelo ugodno za boljšega čevljarkega mojstra. Izve se pri - Josipu Pogacar, čevljar, Kamnik 22.

Meblovana soba
se s 15. jan. odda solidnemu gospodu. Florijanska ul. 15.

Lepo opremlj. soba
se odda v sredini mesta blizu kolodvora solidnemu gospodu. - Naslov v upravi »Slov.« pod št. 303.

Iščem stanovanje
s 4 sobami in pritlikinami v centru mesta Ljubljane po možnosti v pritličju ali I. nadst. s centralno kurjavo. Plačam do 2500 Din. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod št. 286.

Prazna soba
v sredini mesta z elektr. in parketom, poseben vhod in uporaba proste kuhinje se odda s 15. januarjem ali s 1. februarjem. Poizve se v upravi pod št. 309.

Vnajem

Lokal za mesarijo
se odda takoj. Naslov v upravi lista pod št. 210.

Pekarija
z vrtno in njivo na deželi se da v najem takoj ali s 1. febr. - Naslov v upravi lista pod št. 219.

Hiša
s sadonosnikom in malo njivo se odda v Rožniku št. 104 pri Mariboru v najem.

V najem
se odda takoj 2 pisarniška prostora v sredini mesta. Naslov v upravi lista pod št. 115.

Stavbno zemljišče
v bližini postaje D. M. v Polju, napredaj. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 58.

Delikateso in vinoč
oddam na račun proti kavciji. Ponudbe na upr. lista pod šifro 10.000 Din.

Prevzamem trgovino
s špecerijskim blagom ali prazen lokal na deželi v bližini farne cerkve. Prevzamem tudi podružnico ali kdor bi želel koncesijo. - Ponudbe sprejema upr. »Slovenca« pod »Samostojna prodajalka«.

Mizarsko delavnico
s stroji na elektr. pogon oddam s 1. febr. t. l. v najem. Interesenti naj se ogled. pri Neži Urbanija, Domžale, Šolska ulica 3.

Kramarska lopa
v Ljubljani na Vodnikovem trgu se radi boleznij z vsemi pravicami in inventarjem takoj ugodno odda. Pismena vprašanja z navedbo možnega kapitala poslati na upravo »Slovenca« pod »Mešano blago«.

Objave

Sodna dražba
posestva v Zg. Kašlju se bo vršila 18. t. m. - Pojasnila daje Ivan Porenta, Zavogljje, pošta Hrušica.

Izjava.

Podpisani izjavljam, da nisem plačnik za nikake dolgeve, katere bi napravil kdorkoli brez mojega osebnega dovoljenja na moje ime. Franc Klopčič, trgovec v Mošeniku.

Preklic.

Podpisana Štupar Marija, gostinčarka na Mlaki pri Kamniku, preklicujem s tem vse žaljive besede, ki sem jih izrekla o Kern Josipu in Broljih Franciški, ker so vsi moji očitki neosnovani in se Broljih Franciški zahvaljujem, da je odstopila od nadaljevanja kazni, pregonov. - Mlaka, dne 3. jan. 1931. Štupar Marija.

Posredstva

Nova vila
štiristanovniška na prodaj v bližini sv. Krištofa. Pojasnila pod »Ugodna lega 24«.

Proda se travnik
v Mestnem logu. Poizve se v upravi »Slovenca« pod št. 185.

Gostišna
dobro izoči, na prometnem kraju v Mariboru - prodam. Natančna pojasnila v točilnici v Mariboru. Stritarjeva 7.

Parcela
v Pleteršnikovi ulici med vilami (blizu sv. Krištofa), 800 kvadrat. metrov, napredaj. - Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 181.

Novozidana hiša
s trgovskimi lokali ter z inventarjem takoj na prodaj. Poizve se pri Jožefu Gašpar, trgovcu Murska Sobota.

Malo posestvo
hišno poslopje, hlev itd. prodam. Na željo tudi njive in gozd. Več se izve pri Ivanu Celarju v Šenčurju pri Kranju (pismo-voja).

2 stavbni parceli
prodam na severni strani Ljubljane, peskov teren, lega lepa, cena nizka. - Poizve se Dravljice 58 (gostišna Kovač).

Kmetije in graščine
od 2 do 600 oralov prodaja Posredovalnica Maribor, Sodna ulica 30.

Barun Lindens.
dá vitko in elegantno linijo!
V zalogi trdke

A. & E. SKABERNÉ
LJUBLJANA

Hišo
s kovaško delavnico na prometnem kraju radi selitve ugodno prodam. - Ignac Kuclar, Poljane, p. Kresnice.

Gostišne - mesarije
kmetijske in mestne, prodaja Posredovalnica Maribor, Sodna ulica 30.

Mlin s hišo
in posestvom prodaja za 90.000 Din Posredovalnica Maribor, Sodna ul. 30.

Lepa visokoprtil. hiša
nova ob Dunajski cesti s 600 m² vrta se ugodno prodaja. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 300.

Gostišna
prvovrstna, v lepem prometnem mestu Slovenije, s senčnatim vrtno, kegljiščim, ledenico itd. se odda podjetnima, strokovno izobraženima zakoncem brez majhnih otrok. Ponudbe z natančnimi podatki o dosedanjem udeleževanju, inventarju, starosti, otrocih itd. upravi »Slov.« pod »Inteligenten in večje kavcije zmožen zakonski par«.

Glasba

Klavirje
popravilam in uglašujem po najnižjih cenah. Grem tudi na deželo. - Turin, Ljubljana - Glinco, Tržaška cesta 28.

Vsakovrstno zlato kupuje
po najvišjih cenah
CERNE, juvelir Ljubljana, Wolfova ulica št. 3.

+

Globoko užaloščeni naznanjamo pretužno vest, da je naš iskreno ljubljani sin, brat, stric in svak, gospod

Josip Hübscher
strojni stavec

dne 9. t. m., po dolgem, mučnem trpljenju, previden s tolažili svete vere, mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb blagega pokojnika bo v nedeljo, dne 11. januarja 1931 ob pol 3 popoldne iz mrtvaške veže Vidovdanska cesta 9 (Hiralnica sv. Jožefa), na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 10. januarja 1931.

Globoko žalujoči ostali.

X. telefonično-telegrafična tehnična sekcija pošte

naznanja žalostno vest, da je njen uradnik, gospod

Josip Rataj
praktični tehničar

dne 10. januarja 1931 ob 16 po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Vzornemu uradniku blag spomin.

Maribor, dne 10. januarja 1931.

Osebe sekcije.

SPECIALITETE

ZA SMUČARSKO IN SPORTNE OBLEKE:

BURBERRYS CORD
LODEN IN T. D.

NAJVEČJA IZBIRA IN NAJCENEJE PRI TVRDKI

NOVAK - LJUBLJANA

KONGRESNI TRG 15 - NASPROTI NUNSKO CERKVE

Od dobrega najboljša je le

GRITZNER-ADLER

Šivalni stroji in kolo

legantna izvedba,
najboljši materiali

Novosti:

Šivalni stroj

kot damska
pisalna miza

Le pri

IOS. PETELINC - LJUBLJANA

TELEFON INTERURBAN 2913

Zmerne cene, tudi na obroke

Ozeblane

vsakovrstne, na novo od mraza nastale, bodisi na roki, prstu, nosu, licu ali uhlju, ki so otekle in srbe, izginejo takoj, ako jih namažete z znano Bartuličevim ZDRAVILNO MASTJO. Cena škatlice samo 10 Din; po pošti pošljemo le po 6 škatlic po povzetju za 60 Din. Edino prava se dobi v l. 1599 ustanovljeni Kaptolski lekarni V. Bartulič, Zagreb, Jelačićev trg 20.

Novost!

Tribuna dvo-

kolos Sachs

motorjem po-

sebnu močno,

okvir nizak, z močnejšo pnevmatiko,

motor v sredini, montiran z dvono-

prstavo in spojko, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Št. 48178/1930, II/2.

Razglas

Po čl. 16 uredbe o zaščiti javnih cest in varnosti prometa na njih z dne 6. junija 1929, Ur. l. 273/64 mora imeti vsako vozilo, kolikor ga ni registriralo in označilo s številko upravno oblastvo, na levi strani pritrjeno tablico na kateri mora biti označeno lastnikovo ime in njegov natančni naslov. Velikost in obliko tablic predpisuje občinska oblastva. To registriranje vozil se mora izvršiti meseca januarja vsakega leta. Neregistrirana vozila se na javnih cestah ne smejo uporabljati.

V smislu teh predpisov odreja mestno načelstvo v Ljubljani sledeče:

Pod vozili je tu razumeti samo vozila na živalsko vprego, ker se vozila z motornim pogonom že itak registrirajo pri upravi policije in ker se uredba na kolesa (bicikle) in ročne vozičke očitno ne nanaša. Prijavitelj je treba torej vse kobilice, ekvipaže, kolesarje, tovorne vozove, skratka vsa vozila za živalsko vprego.

Počasi od 12. t. m. naj se vsi lastniki takih vozil, ki bivajo v območju mestne občine Ljubljane, zglase na mestni stražnici soba št. 4 mestnega načelstva med 8. in 13. uro v sledečem redu:

Lastniki vozil z začetnimi črkami od
A do F 12. t. m. od 8.—13. ure,
G do N 13. t. m. od 8.—13. ure,
O do R 14. t. m. od 8.—13. ure,
S do Z 15. t. m. od 8.—13. ure.
Zamudniki 16. t. m. od 8.—13. ure.

Hkrati si morajo do 1. februarja t. l. nabaviti vsi lastniki takih vozil pločevinaste tablice v velikosti 20x30 cm ter jih pritrčiti spredaj na levi strani voza (v smeri vožnje) in na dobro vidnem mestu. Tablice morajo imeti na črnem polju bel napis: 1. Registrirno številko, 2. rodbinsko in krstno ime lastnika vozila, 3. bivališče (ulica, številka) Ime mora biti napisano s 5 cm velikimi, tiskanimi črkami, za ostali napis zadostujejo 3 cm visoke črke. Registrirne številke bodo izvedeli lastniki pri mestnem načelstvu ob priliki registracije.

Lastniki vozil, ki se zalotijo po 1. februarju 1931 na javnih cestah brez predpisanih tablic, bodo kaznovani po čl. 56 cit. uredbe z globo od 50—1500 dinarjev, oziroma zaporom 1 do 50 dni.

Mestno načelstvo v Ljubljani,

dne 7. januarja 1931.

OGLEDALA

vseh vrst, velikosti in oblik, brušena in rebrušena stekla vseh vrst — zrcalno, specialno, ledenasto, marmornato itd. — priporočila

,KRISTAL' D.

tovarne ogledal in brušenega stekla edino čisto domače podjetje

Centrala: MARIBOR, Koroška cesta 32 - Telefon int. 2132

Podružnica: LJUBLJANA VII, Medvedova cesta 38 - Telefon int 3075

SPLIT, Zrinjska ulica broj 6 - Telefon int. 368

Nervozni

umirajo zgodaj!

Ste li opazili pri sebi četudi le tupatam katerega izmed naslednjih znakov bližajoče se živčne oslabelosti?

Hito razburjenje, nersnolozenje drgetanje udov, nemirnost, utripanje srca, omotični napadi, letenost, nespečnost, nemirne sanje, neobčutljivost posameznih telesnih delov, plašljivost, prevelika razdražljivost, sprito ugovarjanje, ropota, duha, poželenje po omamljih, tobaku, alkoholu, čaju kavi, trzanje očesnih vek ali migljanje pred očmi, navaj, tesnoba, muhavost, odpoved spomina ali govora, izredna nagnjenost ali odvrtnost. Ako se poavi pri Vas kateri teh znakov nervoznosti, eden močan ali več hkrati, tedaj so Vaši živci esno oslabil in im potrebujetej okrepila.

Ne pustite tega vneimar še naprej, ker slede temu lahko kmalu resne mojnje duševnih zmognosti kot nesmiselno govorjenje in nazavedna dejanja, hitra telesna propast in zgodnja smrt. Nič ni na tem, odkod Vaša živčna oslabeost, vabim Vas, pišite mi! Radevolje Vam

Za ston in pošiljine prosite enostaven način odkritem

ki Vam bo pripravil veselo iznenadenje. Morda ste za razna srodstva izdali že mnogo denarja, dosegli pa v najboljšem slučaju le kratkotrajno zboljšanje. Zagotavljam Vas, da poznam pravi način

kako slabosti Vaših živcev odpraviti.

Ta način prinese oben m tudi zboljšanje razpoloženja, veselje do življenja, moč in delazmožnost, da, pisal mi je že marsikdo, da ga je povsem prerodil. To dokazuje tud mnen a zdravnikov. Stane Vas samo dopisnica. Pošljem Vam zelo poučno

knjigo eopoinoma zastonj.

Če Vam ni mogoče pisati takoj, si spravite ta oglas!

Ernst Pasternack, Berlin. SO.

Michaelkirchplatz No 13, Abt. 318

Ogledala

vseh vrst, velikosti in oblik

Steklo

zrcalno 6—8 mm, mašinsko 4—6 mm, portalno, leusno alabaster itd.

Spectrum d.d.

Ljubljana VII - Telefon 23-43

Zagreb Celovška 81 Osijek

L. Mikuš - Ljubljana

priporočila svojo zalogo težnikov

solnčnikov in sprehajalnih palir

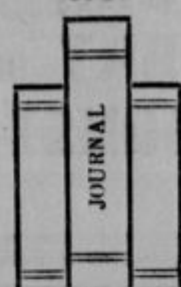
Popravila točno in solidno

Čunje, ovčio volno

stare železo, kovine papir kosti krojaške in druge odpadke vseh vrst kupi in plača najboljša

Arbeiter Maribor Dravska ulica.

SALDA-KONTE
ŠTRACE - JOURNALE
SOLSKA ZVEZKE - MAPE
ODJEMALNE KNJIZICE
RISALNE BLOKE
ITD.

NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH

KNJIGOVEZNICA

JUGOSLOVANSKE TISKARNE

PREJ

K. T. D.

V LJUBLJANI

KOPITARJEVA ULICA 6

II. NADSTROPJE

GREJTE MNOGO

Čako ne čitate redno

SLOVENCA

Prodajalke

išče za svoje nove podružnice v Zagrebu, Beogradu, Splitu in Skoplju ljubljanska tovarna. Reflektiramo na agilne in ambiciozne gospodične z znanjem srbohrvaščine in po možnosti tudi nemščine. — Ponudbe, opremljene z vsemi podatki, o izobrazbi, znanju in dosedanjem službovanju, je vposlati do 15. januarja t. l. na: »Društvo industrijcev in veletrgovcev« v Ljubljani, Trgovski dom, pod značko »Prodajalka V«.

Zahvala

Za obilno mi izkazano sožalje in za lepo udeležbo na zadnji poti mojega zvestega, nepozabnega soproga, brata, bratranca, svaka, strica in prastrica, gosp.

F. Mihelitsch

trgovca in hišnega posestnika

izrekam vsem najiskrenejšo zahvalo.

Posebno se zahvaljujem zastopniku mestne občine, veleč. duhovščini, gospodom trgovcem, zastopnikom vseh javnih uradov kakor tudi vsem darovalcem cvetlic in vencev ter prosim, da bi njim pokojni ostal vsem v trajnem spominu!

Julie Mihelitsch

Moč treh

Roman iz leta 1935.

»Kar se vam zdijo otroške pravljice, je za marsikoga že zdavnaj resnica. Vi ste mož realnosti. Mož, ki dela svojo politiko s krvjo in mečem. To je vaša moč, toda... postala bo vaša slabost, če stopijo pred vas sile in reči z druge sfere. So učenjaki, ki se ne smejejo tem rečem, ampak... jaz sam, prirodoslovec, skeptik, verjamem prej, da so šli pokonci in nevidno skozi naše vrste, kakor pa da bi se bili zarili ko krti v podzemeljski dov.«

Predsednik-diktator je znova odločno zmečkal brzojavko iz Sayvillea.

»Naj so naredili, kakor so hoteli! Jaz se držim realnosti. Moč obstaja le v onih treh. Izpregovorila je v Sayvilleu. Zakaj svari, če lahko delajo? Zakaj se niso vmešali tudi v zadevi pred Sydneyem in prepredili boja?«

»To je moja nada. Tega niso mogli. Njih moč ne sega tako daleč. Se ne tako daleč. Sicer bi ga bili prepredili. Sedaj samo strašijo. Svarilo je bilo le varanje...«

»Gre za glavo, gospod dr. Glosin. Povejte samo to, za kar lahko jamčite s svojo glavo.«

»Moje trdno prepričanje je to, gospod predsednik. V svoji celi dalekosežnosti je izum šele v razvoju. Le tako si morem razlagati, zakaj niso posegli v zadevo pri Sydneyu. Le tako lahko razumem, da svari, mesto da bi prepovedali. Vsebinska brzojavke je zame neovrgljiv dokaz, da se je razvoj iznajdbe nekje ustavil.«

Predsednik-diktator je sledil Glosinovim izvajanjem z rastočo pozornostjo.

»Verjamem vam.« Sklep je enostaven. Napasti Angleže! Čim prej mogoče! Na mestih, ki jih danes še ne more doseči Moč. V Indiji... V Južni Afriki... morda... vsekakor tako hitro ko le mogoče, zakaj nekega dne bodo vendar tako daleč.«

Cir Stonard je pritisknil na gumb. Pobočnik je prišel.

»Gospodje vojnega sveta! Čez pol ure!«

Govoril je zopet dr. Glosinu.

»Naši načrti se morajo izpremeniti. Hoteli smo udariti na Angleže v Angliji. Sedaj moramo poskusiti na ekvatorju. To se imam zahvaliti vašemu nagnjenju za neodgovorna privatna podjetja.«

Cir Stonard je pogledal zdravnika, kakor motri kača svojo žrtev. Z mrzlim, jasnim pogledom. Dolge minute ni ganil s trepalnicami svojih oči in dr. Glosin je čutil, da mu zastaja kri v žilah. Potem je predsednik-diktator počasi nadaljeval:

»Je eno sredstvo za vas, da se popoinoma rehabilitirate. Ujemite mi one tri! Če mi jih privedete žive, vas hočem nagraditi, kakor ni še nikoli noben človek nagradil drugega. Če mi jih pripeljete mrtve, bo vaše plačilo še vedno zelo bogato. Vsa sredstva, s katerimi razpolaga država s tri sto milijoni ljudi, vam stoji na razpolago. Neutrlnost... se ne zmenim zanjo. Vsako sredstvo, vsako delo vam je dovoljeno, če vodi do cilja, da spravite one tri v mojo oblast. Mislite vedno na cilj. Ako ga dosežete, dobite neizmerno nagrado. Ako se ponesreči, pomeni to veleizdajo.«

»...Ali pa so šli nevidno skozi naše vrste.« Dr. Glosin je izgovoril možnost napram predsedniku-diktatorju in je s tem povedal, kako se je zgodilo.

Ko je polkovnik Trotter skočil kot prvi preko vrtno ograje v Linnaisu, je stal Erik Truwor s svojima obema prijateljema tik ob njem. Hipnotična Atmina moč je preslepila polkovnika in oslepila njegove ljudi.

»Dobro je, ako nas smatrajo nekaj časa za mrtve.« Erik Truwor je s tem naznačil načrt za prihodnje tedne in meseca. Atma in Silvester sta prevzela, da to izpeljeta. Atma je zmedel čute nasprotnikov. Silvester je nosil mali žarilnik in sprožil orožje, s katerim so bila zadelana okna Truworjeve hiše.

Medtem, ko so Angleži oblegali hišo, je šla trojica v Odinovo votlino. Tam so posedli. Na leči daljnogleda je bila videti hiša od vseh strani in v vseh podrobnostih. Silvester Bursfeld je pustil delovati žarilnik. Nadaljeval je s puškarjenjem do zadnjega naboja. Potem je prišel konec.

Erik Truwor se je odločil, da žrtvuje svojo rodno hišo. Ko so odnehala vrata pod udarci sekir napadalcev, je spustil sam iz velikega žarilnika polno koncentracijo na zalogo gorilnih snovi v hiši. Deset milijonov kilovatov in deset tisoč kilogramov benecola. Truworjeva hiša je v sekundi zagorela liki ognjenik.

Erik Truwor je gledal prizor na leči daljnogleda. Njegov obraz se ni zganil, kakor da je sklesan iz kamna.

Ko se je zrušilo zidovje, se je obrnil od leče.

»Mislijo, da smo tam pokopani. Njih vera nam daje mir, da dovršimo še zadnje priprave.«

ZA:
DOM,
OBRT IN
INDUSTRIJO

DÜRKOPP

ŠIVALNI STROJI

ZALOGA:

LUDV. BARAGA
LJUBLJANA

ŠELENBURGOVA ULICA 6

TELEFON 29-30

„JUGRAD“

Jugoslovanska gradbena in kreditna zadruga
r. z. z. o. z.

Ljubljana, Wolfova ulica 10/I.

Da je svojim članom **brezobrestna posojila**
za zidavo hiš, za nakup hiš in posestev, za preuzem hi-
potek na hišah in posestvih

Uradne ure od 8—12, 14—18

ŠTAJERSKA JABOLKA

(mošančke)

prodaja

GOSPODARSKA ZVEZA
v Ljubljani.

„Triumph“

Potovalni stroji

najnovejši model

Samoprodaja:

L. Žitnik, Ljubljana

Kolodvorska ulica 26

Telefon 34-23

Glasbo
v vsak dom!

BREZPLAČNI KATALOG

s katerim dobite tudi zastonj poučno knji-
žico »Kako postati dober godbenik«.
Prilika za nakup je ugodna, instrumenti
oceni, cenje laško. Nudimo vam

Violine od Din 95- Klarineti od Din 120- dalje
Mandoline od Din 136- Trombe od Din 480- dalje
Gitare od Din 207- Klavir, citre od Din 192- dalje
Lamburice od Din 98- Gramofoni od Din 380- dalje
Ročne harmonike od Din 85- dalje itd.

Na večje odpreme vrste glasbi v Jugoslaviji

Meinel & Herold

Izročila glasbi, gramofonov in harmonik
Prodajna podružnica MARIBOR šte. 162

Galoše in snežni čevlji

z znamko

„TRETORN“

sestoji iz najboljšega in najsolid-
nejšega materiala, tako da se
odlikujejo v na večji trpežnosti.
Zato ne kupujte nepoznatih fa-
brikatov, temveč le galoše in
snežne čevlje z znamko TRE-
TORN, ker je dokazano, da ni
boljših.

Naznanilo

Naznanjava slavnemu občinstvu, da sva prevzela, oziroma kupila restav-
racijo in mesarijo »WILSON« v Mariboru, Aleksandrova cesta 53. Točila
bova pristna domača vina, kakor Haložana po 10 in 12 Din, Pikerčana
— letnik 1929 — po 16 Din. — Obenem bova skrbela za dobro toplo in
mrzlo kuhinjo, za kar se najtopleje priporočava.

Postrežba solidna.

Cene zmerne.

JOŽEF in ELSA HOMETER, restavracija »Wilson« v Mariboru.

LJUDSKA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri,
vezane vloge po dogovoru ter brez vakega odbitka.
Tudi rentni davek plačuje hranilna sama. — Svoje pro-
store ima tik za frančiškansko cerkvijo v lastni palači,
zidani še pred vojko iz lastnih sredstev. Poleg jamstva,
ki ga nudi lastna palača, veleposestvo in drugo lastno
premoženje, jamčijo pri Ljudski posojilnici kot zadrugi z
neomejenim jamstvom za vloge vsi člani z vsem svojim
premoženjem, k presega večkratno vrednost vseh vlog.

Hranilne vloge znašajo nad 180 milijonov dinarjev.

Sveče

cerkvene, vseh velikosti, voščene la, kakor tudi kompozicije (Milly), se do-
Zahtevajte cenike! bijo v boljših kvalitetah pri svečarni Zahtevajte cenike!
FRANC GERT — Maribor, Gosposka ulica št. 13.

ZAHVALA

Vsem, ki so ob bridki in težki izgubi našega ljubelega sopro-
ga, dobrega očeta, starega očeta, brata, svaka, strica, gospoda

Jožefa Mencinger

sočustvovali z nami, se najtopleje zahvalujemo. Posebno se pa
zahvalujemo g. dr. Schwabu, ki je bil v vsakem času takoj
pripravljen pomagati in se je z vso ljubeznijo zavzel za bolnika
ter mu lajšal bolečine. Dalje iskrena hvala č. č. gg. duhovnikom,
zlasti g. župniku Zbontarju za zadnje tolažilne besede; nadalje
pevcem K. P. D. na Kor. Beli in godbi Krekovega prosv. dru-
štva z Jesenic za genljive žalostinke; kršč. soc. skupini delav-
stva z Javornika in z Jesenic in vsem, ki so ga v tako lepem
številu spremili na poslednji poti.

Ohranite skromnega in dobrega moža v najlepšem spominu!
Sl. Javornik, 9. januarja 1931.

Žalnoči ostali.

Najboljše kupite

Nogavice, damske in moške rokavice, damsko in
moško perilo Bengerejevo, puloverje, ječovnike (vestje)
žepne robce, kravate, ovratnike, srajce, šifone, glote,
čipke, vezanine, gumbe DMC prejice, ročne torbice,
aktovke, dežnike, športne ter toaletne potrebščine in pri

JOSIP PETELINC - Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

Zadružna Gospodarska banka d.d.

v Ljubljani (Miklošičeva cesta 10)

BRZOJAVNI NASLOV: GOSPOJANKA. TELEFON STEV. 2057, 2470, 2979.

Vloge nad Din 480.000.000.—

Kapital in rezerve nad Din 16.000.000.—

PODRUŽNICE:

PLED NOVI SAD KRANJ ŠIBENIK MARIBOR
KOČEVJE CELJE SOMBOR DJAKOVO SPLIT

Sprejema VLOGE, daje POSOJILA, odvarja
KREDITE, eskomptira MENICE. — Naka-
zila — Akreditivi. — Predjmi na efekte,

izvršuje vse bančne posle naiku'antneje.

Kupuje in prodaja VALUTE, CEKE, DE-
VIZE, VREDNOSTNE PAPIRJE. Sales -
deposits. — Borzna naročila — Prodaja srečk